Kvantová mechanika bez mávání rukama

Michal Grňo

21. srpna 2020

1 Hrátky s operátory

Lemma 1.1 (Polarizační identita). Nehoť \mathcal{H} je Hilbertův prostor nad \mathbb{C} , potom pro všechny $\psi, \phi \in \mathcal{H}$ platí

$$\left(\psi, \phi\right)_{\mathcal{H}} = \frac{1}{4} \left(\|\psi + \phi\|^2 - \|\psi - \phi\|^2 + i \|\psi + i\phi\|^2 - i \|\psi - i\phi\|^2 \right)$$

 $D\mathring{u}kaz.$ Rozepsáním pomocí vztahu $\|\phi\|^2 = \left(\phi,\phi\right)$ lze snadno ukázat, že

$$\|\psi + \phi\|^2 - \|\psi - \phi\|^2 = 4\Re(\psi, \phi), \quad \|\psi + i\phi\|^2 - \|\psi - i\phi\|^2 = 4\Im(\psi, \phi).$$

Lemma 1.2 (O unitaritě operátoru zachovávajícího normu). Mějme Hilbertův prostor \mathcal{H} nad \mathbb{C} a na něm lineární operátor \hat{T} definovaný na $D(\hat{T}) \subset \mathcal{H}$, potom platí

 $\left\|\hat{T}\phi\right\| = \|\phi\| \ \forall \phi \in \mathrm{D}(\hat{T}) \iff \hat{T}$ je unitární.

Důkaz. Implikaci "←" ukážeme snadno:

$$\left\|\hat{T}\phi\right\|^2 = \left(\hat{T}\phi, \hat{T}\phi\right) = \left(\hat{T}^+\hat{T}\phi, \phi\right) = \left(\phi, \phi\right) = \|\phi\|^2$$

Implikace opačným směrem potom plyne z 1.1. Buďte $\psi, \phi \in \mathcal{H}$, ukážeme, že T zachovává skalární součin:

$$4 \left(\hat{T}\psi, \hat{T}\phi \right) = \left\| \hat{T}\psi + \hat{T}\phi \right\|^{2} - \left\| \hat{T}\psi - \hat{T}\phi \right\|^{2} + i \left\| \hat{T}\psi - i\hat{T}\phi \right\|^{2} - i \left\| \hat{T}\psi + i\hat{T}\phi \right\|^{2}$$

$$= \left\| \hat{T}(\psi + \phi) \right\|^{2} - \left\| \hat{T}(\psi - \phi) \right\|^{2} + i \left\| \hat{T}(\psi - i\phi) \right\|^{2} - i \left\| \hat{T}(\psi + i\phi) \right\|^{2}$$

$$= \left\| \psi + \phi \right\|^{2} - \left\| \psi - \phi \right\|^{2} + i \left\| \psi - i\phi \right\|^{2} - i \left\| \psi + i\phi \right\|^{2} = 4 \left(\psi, \phi \right)$$

2 Vektorový formalismus

Fyzikální motivace

TODO.

Matematický framework

Je zvykem popisovat kvantové systémy pomocí abstraktních vektorů z nějakého Hilbertova prostoru, jehož dimenze závisí na modelovaném problému. V praxi pracujeme s všemožnými prostory od \mathbb{C}^2 pro popis nejjednoduších dvouhladinových systémů přes $W^{1,2}(\mathbb{R})$ pro popis volné částice až po neseparabilní prostory. Kvantové stavy jsou představovány jednotkovými vektory z těchto prostorů.

Definice 2.1 (Evoluční operátor). Mějme stav $|\psi(t)\rangle$, který se vyvíjí v čase t a označme $|\psi\rangle \equiv |\psi(0)\rangle$. Potom existuje operátor $\hat{U}(t)$, pro který platí

 $|\psi(t)\rangle = \hat{U}(t) |\psi\rangle$.

Operátor $\hat{U}(t)$ je lineární (PROČ?) a nazýváme ho evolučním operátorem. Triviálně platí $\hat{U}(0) = \hat{I}$.

Definice 2.2 (Dynamika nezávislá na čase). Nechť pro každé dva stavy $|\psi\rangle$, $|\phi\rangle$ platí

$$\left| \left\langle \psi | \phi \right\rangle \right|^2 = \left| \left\langle \psi(t) | \phi(t) \right\rangle \right|^2 \quad \forall t,$$

potom říkáme, že dynamika systému je nezávislá na čase.

Lemma 2.3. Tyto tři výroky jsou ekvivalentní:

- 1. Dynamika systému je nezávislá na čase
- 2. Evoluční operátor \hat{U} je v každém čase unitární
- 3. Existuje samoadjugovaný operátor $\hat{A}(t)$ takový, že $\hat{U}(t) = e^{-i\hat{A}(t)t}$.

Důkaz. Rozepíšeme si definici prvního výroku:

$$\left| \left\langle \psi | \phi \right\rangle \right|^2 = \left| \left\langle \psi(t) | \phi(t) \right\rangle \right|^2 = \left| \left\langle \psi | \ \hat{U}^+(t) \ \hat{U}(t) \ | \phi \right\rangle \right|^2.$$

Implikace $1 \Leftarrow 2$ je hned zřejmá, nyní dokážeme implikaci $1 \Rightarrow 2$.

V rovnici máme druhé mocniny kladných čísel, můžeme tedy BÚNO odmocnit.

$$\left| \langle \psi | \phi \rangle \right| = \left| \langle \psi | \hat{U}^{+}(t) \hat{U}(t) | \phi \rangle \right|$$

Z rovnosti absolutních hodnot vyplývá, že se vnitřky rovnají až na nějaké jednotkové komplexní číslo, tedy existuje takové $s(t) \in \mathbb{R}$, že

$$\langle \psi | \phi \rangle = \langle \psi | \hat{U}^{+}(t) \hat{U}(t) | \phi \rangle e^{i s(t)}.$$

Vidíme ale, že obecně $e^{i s(t)}$ nejde rozdělit mezi \hat{U} a \hat{U}^+ : každé komplexní číslo, kterým vynásobíme \hat{U} se nám v \hat{U}^+ vrátí jako komplexně sdružené. Musí tedy platit $e^{i s(t)} = \pm 1$. Protože navíc požadujeme, aby rovnost platila v čase t=0 a vývoj systému byl v čase spojitý, zbývá nám pouze +1. Pro evoluční operátor z toho plyne

$$\langle \psi | \phi \rangle = \langle \psi | \ \hat{U}^{+}(t) \ \hat{U}(t) \ | \phi \rangle ,$$
$$\hat{U}^{+}(t) \ \hat{U}(t) = \hat{I},$$

tedy pro každé t je evoluční operátor unitární.

Nakonec dokážeme ekvivalenci $2 \Leftrightarrow 3$. Z lineární algebry víme, že pro každý unitární operátor \hat{U} existuje samoadjugovaný operátor \hat{B} takový, že $\hat{U} = e^{i\hat{B}}$, a naopak, že pro každý samoadjugovaný operátor \hat{B} je výraz $e^{i\hat{B}}$ unitární. Pro evoluční operátor tedy máme

$$\hat{U}(t) = e^{i \hat{B}(t)}.$$

Protože navíc po evolučním operátoru požadujeme, aby $\hat{U}(0) = \hat{I}$, musí platit $\hat{B}(0) = 0$. BÚNO můžeme zavést operátor $\hat{A}(t) = -\hat{B}(t)/t$ pro $t \neq 0$ a libovolný pro t = 0. Dosazením tohoto operátoru do předchozí rovnice dostáváme požadované

$$\hat{U}(t) = e^{-i\hat{A}(t)t}$$

Poznámka. Proč nás tolik zajímá zrovna tvar $e^{-i\hat{A}(t)t}$ zjistíme v zápětí. Obzvlášť v případě $\hat{A}(t) = \text{konst.}$ má totiž operátor \hat{A} důležitý fyzikální význam.

Věta 2.4 (TDSE). Nechť je dynamika systému nezávislá na čase, potom existuje samoadjugovaný operátor $\hat{H}(t)$, pro který platí tzv. časová Schrödingerova rovnice:

$$i \frac{\mathrm{d}}{\mathrm{d}t} |\psi(t)\rangle = \hat{H}(t) |\psi(t)\rangle$$

Důkaz. Z nezávislosti dynamiky systému na čase víme, že platí

$$|\psi(t)\rangle = e^{-i\hat{A}(t)t} |\psi\rangle.$$

Když rovnici zderivujeme podle času, dostaneme

$$\frac{\mathrm{d}}{\mathrm{d}t} |\psi(t)\rangle = -\mathrm{i} \left(\hat{A}(t) + t \, \hat{\hat{A}}(t)\right) \underbrace{\mathrm{e}^{-\mathrm{i} \, \hat{A}(t) \, t} |\psi\rangle}_{|\psi(t)\rangle}$$

Zavedeme operátor $\hat{H}(t)$ předpisem

$$\hat{H}(t) = \hat{A}(t) + t\,\hat{A}(t)$$

a ukážeme, že je samoadjugovaný.

$$\hat{H}^{+}(t) = \left(\hat{A}(t) + t\, \dot{\hat{A}}(t)\right)^{+} = \hat{A}^{+}(t) + t\, \left(\dot{\hat{A}}(t)\right)^{+} = \hat{A}^{+}(t) + t\, \left(\hat{A}^{+}(t)\right)^{\bullet} = \hat{A}(t) + t\, \dot{\hat{A}}(t) = \hat{H}(t)$$

Definice 2.5 (Hamiltonián). Operátor $\hat{H}(t)$ z předchozí věty nazýváme hamiltonián.

Důsledek 2.6 (Evoluce skleronomního systému). Nechť je dynamika systému nezávislá na čase a hamiltonián $\hat{H}(t)$ je konstantní, potom

$$|\psi(t)\rangle = e^{-i\hat{H}t} |\psi\rangle.$$

Důkaz. Z definice hamiltoniánu máme

$$\hat{H} = \hat{A}(t) + t \, \hat{\hat{A}}(t) = \text{konst.}$$

Rozmyslete si, že zvolíme-li nějakou bázi a pomocí ní rovnici vyjádříme maticově, každý element bude nějaká funkce času, pro kterou platí

$$f(t) + t f'(t) = \text{konst.} \iff t f''(t) + 2f'(t) = 0 \iff f(t) = \frac{C_1}{t} + C_0.$$

I samotný operátor $\hat{A}(t)$ tedy musí být ve tvaru

$$\hat{A}(t) = \frac{1}{t}\hat{A}_1 + \hat{A}_0$$

Protože ale požadujeme, aby byl časový vývoj systému spojitý a $\hat{A}(t)t$ bylo v čase t=0 nulové, musí nutně platit $\hat{A}_1=0$. Platí tedy $\hat{A}(t)=\hat{A}_0=$ konst. a konečně $\hat{H}=\hat{A}$.

Definice 2.7 (Stacionární stav). Mějme stav $|\psi(t)\rangle$, pro který v každém čase t platí

$$\left|\left\langle \psi \big| \psi(t) \right\rangle \right|^2 = 1.$$

Takový stav nazýváme stacionárním stavem systému.

Lemma 2.8. Mějme stacionární stav $|\psi(t)\rangle$, potom existuje taková funkce $E(t) \in \mathbb{R}$, že

$$|\psi(t)\rangle = e^{-i E(t) t} |\psi\rangle.$$

Důkaz. Z definice stacionárního stavu máme

$$\left|\left\langle \psi|\psi\right\rangle \right|^{2}=1=\left|\left\langle \psi|\psi(t)\right\rangle \right|^{2}=\left|\left\langle \psi|\,\hat{U}(t)\,|\psi\right\rangle \right|^{2}.$$

Opět z rovnosti absolutních hodnot vyplývá, že existuje funkce $s(t) \in \mathbb{R}$ taková, že

$$\langle \psi | \psi \rangle = \langle \psi | \hat{U}(t) | \psi \rangle e^{is(t)},$$
$$\langle \psi | e^{-is(t)} | \psi \rangle = \langle \psi | \hat{U}(t) | \psi \rangle.$$

Porovnáním stran dostaneme

$$\hat{U}(t) = e^{-is(t)} \,\hat{I}.$$

Protože navíc musí platit, že $\hat{U}(0) = \hat{I}$, můžeme si již tradičně zavést funkci E(t) = s(t)/t. Po dosazení získáme

$$\hat{U}(t) = e^{-i E(t) t} \hat{I}.$$

Věta 2.9 (TISE). Nechť jsou dynamika systému a hamiltonián \hat{H} nezávislé na čase. Potom jsou následující výroky ekvivalentní:

- 1. $Stav | \psi(t) \rangle$ je stacionární
- 2. Platí tzv. bezčasová Schrödingerova rovnice

$$\hat{H} | \psi \rangle = E | \psi \rangle$$
.

 $D\mathring{u}kaz$. Nejprve ukážeme $1 \Rightarrow 2$. Ze stacionarity stavu $|\psi(t)\rangle$ vyplývá

$$|\psi(t)\rangle = e^{-i E(t) t} |\psi\rangle.$$

Naopak z $\hat{H}(t) = \text{konst. plyne (viz 2.6)}$

$$|\psi(t)\rangle = e^{-i\hat{H}t} |\psi\rangle.$$

Porovnáním zjistíme, že E(t) musí být konstantní. Dosazením do časové Schrödingerovy rovnice potom dostaneme

$$\begin{split} \mathrm{i} \ \frac{\mathrm{d}}{\mathrm{d}t} \, \mathrm{e}^{-\mathrm{i}Et} \, |\psi\rangle &= \hat{H} \ \mathrm{e}^{-\mathrm{i}Et} \, |\psi\rangle \\ \mathrm{i} \ (-\mathrm{i}) \ E \ \mathrm{e}^{-\mathrm{i}Et} \, |\psi\rangle &= \mathrm{e}^{-\mathrm{i}Et} \ \hat{H} \, |\psi\rangle \\ E \, |\psi\rangle &= \hat{H} \, |\psi\rangle \end{split}$$

Nyní dokážeme implikaci opačným směrem. Opět použijeme výsledek z 2.6, tedy pokud dynamika systému a hamiltonián nezávisí na čase, potom platí:

$$|\psi(t)\rangle = e^{i\hat{H}t} |\psi\rangle$$

Rozepíšeme exponenciálu operátoru z definice a použijeme platnost bezčasové Schrödingerovy rovnice

$$\left|\psi(t)\right\rangle = \mathrm{e}^{-\mathrm{i}\hat{H}t}\left|\psi\right\rangle = \sum_{n=0}^{\infty} \frac{1}{n!} (-\mathrm{i}\hat{H}t)^n \left|\psi\right\rangle = \sum_{n=0}^{\infty} \frac{1}{n!} (-\mathrm{i}t)^n \hat{H}^n \left|\psi\right\rangle = \sum_{n=0}^{\infty} \frac{1}{n!} (-\mathrm{i}t)^n E^n \left|\psi\right\rangle = \mathrm{e}^{-\mathrm{i}Et} \left|\psi\right\rangle$$

Vidíme, že skutečně

$$\left|\left\langle \psi \big| \psi(t) \right\rangle \right|^2 = \left|\left\langle \psi \right| \, \operatorname{e}^{-\mathrm{i} E t} |\psi \rangle \right|^2 = \left|\left\langle \psi |\psi \rangle \right|^2 = 1.$$

Příklady použití

TODO.

3 Feynmanův integrál

TODO.

- Fyzikální motivace
- Wienerův proces
- Wienerova míra a integrál
- Feynmanův integrál